

החשד המערך

כמה מילות-הסבר על הסיסמאות הפור-
ליטיות המתפרסמות בשולי מדור זה:
הסיפיות שהיו לי פעם ביחס לערכה
של הביקורת נגד המישר הקיים והמפ-
לגה השלטת כבר מזמן הפכו לוודאות
מייאשת. אני יודע שאין ערך רב, או
לפחות ערך מעשי כלשהו, למאות ואלפי
ההתקפות, הנערכות מזה 24 שנים מעל
דפי העיתונות נגד הממשלה. גילויים על
שגיאות ומחדלים שבכל ארץ דמוקרטית
אחרת היו גורמים להתפתחויותיהם של
שרים, ואפילו לנפילתה של ממשלה, מת-
קבלים כאן עלידה בשלווה ובביטול. מיש-
פטו הקלאסי של הרקליטס, "הכל עובר"
רקום על דגלה של הממשלה הזו, מאז
עלתה לשלטון.
ביקורת קטלנית, ידיעות על שחיתות,
הסתאבות, ביוזבו, שגיאות, מחדלים, מעי-
לה באמון הבוחרים, שקרים רשמיים,
מדיניות כלכלית וחברתית כושלת — הכל
עובר וזורם כמו הנהר של הפילוסוף
היווני. הדבר היחיד העומד במקומו כסלע
איתן — הוא הממשלה עצמה.
היא לא מתרגשת משום ביקורת המוש-
מעת נגדה. היא לא טורחת אפילו לשאת
יד ולגרש את היתושים והבארחש העולים
עליה. העקיצות לא חודרות מבדל לעור
הפיל שלה. הסארקזם המר, הלאקוניות הי-
מערבית והציניות הקטלניות של
אנשים כמו עמוס קינן, שמואל
שניצר, יואל מרקוס, שלום ריי-
זנפלד, יוזה רייב, סילבי קשת,
אמנון רובינשטיין, שבתי טבת,
בועז עברון ועיתונאים שונים
אחרים — מבוזבזת לחלוטין
עליה. היא אפילו לא מתרגשת
מאמרים ראשיים, המוטים נגד
דה ברצינות בומבאסטית, ומכ-
תביאשמה, המבוססים על ידי-
עות בדוקות.
הכל עובר, היא אומרת, וגם זה יעבור.
מחר תקום שרערייה חדשה, ותשכיח את
הישנה, ומחרתים תתגלה פרשה שתשכיח
את כל השערוריות הקודמות — אלהים
גדול, ועוד ידו נטויה.
הממשלה הזו סימכת על זכרונה הקצר
של הציבור, על בורותו, אדישותו, צי-
נותו העיוורת ונכונותו לאכול לוקש,
ולעבור יום-יום תהליך יסודי של שטי-
פת-מח.
היא יודעת שהציבור ישכח לה הכל,
כאשר תפרוץ מלחמה, או כאשר יתחילו
מנהיגי האומה לנסנף דגלים שחורים
ולהכריז על סכנת ההשמדה הצפויה לנו.
היא יודעת שלקראת הבחירות, כאשר הי-
חגורה תותר, המשכורות יעלו, ההבטחות
יפרחו — ישכחו המטומטמים האלה את
כל העוולות שהממשלה גרמה להם במשך
ארבע שנים.
כך זה קרה בכל הבחירות הקודמות,
ואין שום סיבה שתהליך שימון הגל-
גלים וגירון המוחות הרפופים לא יפעל

גם בבחירות הבאות.
מה אפשר לעשות? אתם אומרים, ככה
זה!
לפעמים גם אני מרים את הידיים
בייאוש, ולפעמים, ברגעים של טירוף-חל-
קי, אני מתחיל להיתפס להזיות מתוקות,
ולהאמין שבכל זאת ניתן לעשות משהו
לשינוי המצב. אחרי הכל, אני אומר לעצ-
מי, הממשלה היא המיעוט, והעם הוא הרוב.
לא ייתכן שאין ערך לקול שלי, אני, אתה,
הוא, ובסופו של דבר כולנו, יכולים לעי-
שור משהו כדי להעלות לשלטון ממשלה
אחרת, או לפחות להפחיד את הממשלה
הנוכחית ולגרום לה שתשנה את דרכיה.
להפחיד אותה בכל הדרכים האפשריות:
הפגנות, מחאות, שביתות וצעקות עד לב
השמיים. ומה חשוב יותר מכל — לשר-
תול בלבה ספיקות רציניים ביחס לתוצ-
אות הבחירות הבאות. ברגע שהכסאות
אליהן דבוקים שרייה-הממשלה יתחילו לח-
רוק ולזוז — תיפקתה עיניהם באימה,
ואזניהם האטומות תודקפנה להקשיב לי-
רחשי המרירות העוברים ב"עם", סליחה
על הביטוי.
וזה מה שאני מנסה לעשות בסיסמאות
שלי. מדי שבוע, עד הבחירות הבאות,
תתפרסם בשולי המדור הזה סיסמה נגד
המערך. אין טעם בעקיצות חמודות. צריך
להכות את המערך בפטיש על
הראש. להילחם בו בכלי-הנשק
שלו.
כל סיסמה — היא שטיפת-
מוח. אין שום סיבה שנשאיר
בידי הממשלה את המנופול על
תהליך הסברתי אפקטיבי זה.
סיסמאות נגד המערך יתקבלו
ופורסמו על ידי ברצון.
אולי נגיע במשך הזמן לכך
שאנשים יצרפו את המילים "אל
תצביע למערך" לכל ברכה ומשפט שיג-
ר. תי, בוקר טוב — אל תצביע למערך. לילה
טוב יקירתי — אל תצביע למערך. בתי
אבון — אל תצביע למערך. וכדומה. כי
שגולדה וספיר יתחילו לשמוע הערות כאלה
מפי הנהגים שלהם — יכול להיות שמשו
יתחיל סוף-סוף להדאג אותם.
רגע, רגע! לא כולם בבת אחת! שמע-
תי אותכם. בשביל מי כן להצביע? האמת
היא שאני בעצמי לא יודע. עדיין לא, בכל
אופן. ברגע זה אינני רואה שום אלטר-
נטיבה מתקבלת על הדעת לממשלה הנו-
כחית. התשובה שלי ושלך לא מוכרחה
לבוא מייד. יש עוד שנתיים עד הבח-
רות. עד אז הכל עלול לקרות. אולי תקום
איזה מפלגה חדשה, שכדאי יהיה לתמוך
בה, ואולי יקרה איזה נס, והמערך יתקן
את דרכיו.
ברגע זה ברור לי רק דבר אחד: למע-
רך, במצבו הנוכחי, אני לא מצביע. ומה
איתך?

צאות לצורכי פירסום של עסקיהם, היור-
דות מהכנסותיהם ונקיות לפיכך ממס.
החברות החשודות עלי הן: כלל — חב-
רה להשקעות בישראל בע"מ; ב. קרבצ'יק
ובניו בע"מ; בלונדר את פוקס; דרור
בנימין בע"מ; "גומר"; סופרגוס בע"מ;
פינטל חיים בע"מ; ופלסגומי בע"מ.
חברות אלה פירסמו בעיתון "הארץ"
(23.9.71) מודעות-אבל על פטירתו ללא
עת של פרנץ לוי ז"ל, מנכ"ל מיפעלי
פרנץ לוי בחיפה, ואני חושד מאוד ש-

בדו"ח שומה של שנת 71/72 יופיעו המו-
דעות שלהם כהוצאה מוכרת לצורכי פיר-
סום עסקיהם.
אני יודע שכולם עושים את התרגיל הזה
לממשלה, וחשבתי שאולי תהיה מעוניין
לעשות משהו בנידון.
או אולי התרגיל הקטן הזה נראה גם
בעיניך כדרך לגיטימית להתחמקות מתש-
לום מס מלא? אם כך תואיל בטובך לאשר
את המודעה הבאה, כהוצאה לצורכי פיר-
סום, הפטורה מתשלום מס הכנסה:

אני מתאבד מרה (לצורכי מס הכנסה)

על מותו ללא עת של

פרנץ לוי

חלוצ תעשיית הגומי בארץ

ואדם למופת

דן בן אמוץ בע"מ
מנהל חשבונות בע"מ
איך עשית מה בע"מ
לזכור וזכוכה בע"מ
המפגין בע"מ
ערכי ראיונות בע"מ
מתקן פנצ'רים בע"מ

פיתגם השונה

לך אל הנמלה עצל ולמד מדרכיה — נו, זוז כבר, נבילה!

חשבון חסום בבוק הזרע

קדון, או להשלח לכל כתובת באמצעות
הדואר. סידור פראקטי זה חוסך לאדוני
טיסות מיותרות לכל קצווי תבל, וביקורים
מייגעים (הכרוכים לא אחת בביוזבו זמן
ודברים). אצל נשים המבקשות לעשות שי-
מוש בפקדונו, או בכל חלק ממנו.
נניח שאדוני רוצה לשלוח מתנת יום
הולדת לנערה בלונדון או פריס. כל מה
שעלי לעשות הוא למלא המחאה בנקאית,
שבה הוא מציין את הכמות בסנטימיליטר —
סיסי, בשפת הבנק — אותה הוא מבקש
להעניק לידידתו.

אני לא יודע איפה הייתם אתם לפני
שבועיים-שלושה, כאשר בניוירוק נפתח.
לראשונה לשימוש הקהל הרחב, בנק-זרע,
אשר תמורת 70 דולר דמי-קדימה ותשלום
שנתי של 20 דולר מוכן לקבל הפקדה ולשר-
מור אותה בהקפאה עמוקה ובמצב תקין
עד שנת 2030. אני, עם "ידיעות אחרונות"
(שפירסם את הידיעה) ביד אחת, ועם המה-
שמו ביד השנייה, עמדתי בס לפני הקופאי,
וביקשתי לפתוח חשבון.
"חסום או עובר ושב?" שאל הקופאי
מבלי להביט ביד.

תאזרע (מוגדר פי מיליון)

"עובר ושב", אמרתי לקופאי, בקול גר-
גש כלשהו.
"זה יעלה לאדוני 100 דולר כדמי קדימה,
ו-30 דולר לחודש". אמר הקופאי.
"לא חשוב", אמרתי בקול רועד. "אני
מסכים לכל תשלום. העיקר, איפה אני
מפקיד?"
"בנק שלפניו, אדוני", אמר הקופאי בי-
שלווה. "ונא לחתום על שלושת חתוקי
הטופס הזה."
"רק רגע, אדוני!" אמרתי מתנשם. "עוד
רגע אחד!"
מה אני אגיד לכם, רבותי? יצאתי מה-
בנק וחזרתי מהטיל הזה לניוירוק עייף,
אך מלא סיפוק.

"מה ההבדל?" שאלתי במתח.
"חשבון חסום פירושו הפקדה חדיפעמית
בכספת עליידי בעל החשבון עצמו, ומשי-
כה חדיפעמית עליידי או עליידי באתי
כוחו. חשבון עובר ושב, לעומת זאת, מק-
נה לאדוני את הזכות להפקיד בכל הוי-
דמנות, שהוא עובר בסביבה, או לשלוח את
הפקדותיו באמצעות הדואר. סידור זה
משחרר את הלקוח שלנו מאי-הנוחיות הי-
כרוכה בהתאפקות, ועצם תהליך ההפקדה
נותן לו, הייתי אומר, הרגשת סיפוק בלתי-
מבוסלת.

גם המשיכה מן החשבון יכולה להעריך
בכל עת עליידי באתי-כוחו של בעל הפ-

מיצרך החודש

אם עדיין לא השתחררתם מבולמוס
הקניות, אם אתם עדיין מחפשים מיצררי-
יבוא כדי להבטיח את ערך הלירה הנמי-
צאת בידכם, אם אתם מחפשים סחורה
שעדיין עולה בזול ומצוייה בשפע, אם
אינכם רוצים לשלם חמש, שש ואפילו
שמונה לירות עבור הדולר (וזהו, פחות או
יותר, מחירו כאשר אתם רוכשים מכונת,

מקרר, מכונת כביסה, טלוויזיה או מיק-
סר), יש לי בשבילכם הצעה הודמנות
משגעת.
מיצרך החודש שלי הוא הדולר עצמו,
שהוא מיצרך-הייבוא הזול ביותר שניתן
להשיג היום בשוק. מחירו בסך הכל 4.30
ל"י, וניתן להשיג אותו בכל חור.

דופקים את מס ההכנסה

למנוגה על הכנסות המדינה, מר משה
ניוירופר — שלום רב.
יש לי יסוד סביר לחשוד במיספר חב-

רות מיסחריות המשתמסות מתשלום מלוא
המס המגיע מהן, עליידי הגשת קבלות
עבור הוצאות פרטיות כאילו היו אלה הו-